

Goigs a llaor del Venerable Fra Juníper Serra

Sou de Petra, Pare Serra,
el joiell més estimat.
*Donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Des de vostra tendra infància
sentíreu la devoció,
l'anhel de coses divines,
l'amor de l'oració,
i essent vostra juvenesa
un cúmul de santedat,
*donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Molt prest sentíreu desigs
d'anar a servir el Senyor
i partíreu cap a Palma
per preparar-vos millor;
i fóreu des d'aleshores
model de fidelitat,
*donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Del vell convent sou la glòria,
d'ell el llumenar major,
la seva honra més preclara,
el seu fill, el seu honor;
als qui freqüentam encara
aquest temple consagrat,
*donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Mestre de filosofia,
catedràtic, orador,
apòstol de la nostra Illa,
savi i gran treballador;
perquè edifiquem nosaltres
de Déu la nova ciutat,
*donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Evangelista dels pobres
predicàreu pel nou món
la doctrina cristiana,
la llei santa del Senyor,

i féreu de Califòrnia
un gran poble, un gran Estat.
*Donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Tot Califòrnia sembràreu
de pobles i missions,
i descansant enmig d'elles
vessau benediccions;
escoltau nostres pregàries
i en la vostra gran bondat:
*donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Pare Serra, germà nostre,
que per sempre al cel regneu,
ompliu nostra pagesia
de germandat i de pau.
Ginebró de nostra terra,
que tan lluny heu arrelat,
*donau-nos fe missionera,
esperança i caritat.*

Lletra: Sebastià Rubí i Darder, F.S.C.

Música: Vicenç Juan i Rubí.

V/. Quin goig sentir a les muntanyes.

R/. Les passes del missatger que duu la Bona Nova.

PREGUEM

Oh Déu, que cridàreu el Venerable Fra Juníper Serra a predicar la fe als pobles d'Amèrica; feis que l'Evangelí que ell proclamà sigui anunciat pertot arreu de paraula i d'obra, i que prest l'Església universal el veneri com a sant. Vos ho demanam per Jesucrist, que viu i regna amb Vós en unió de l'Esperit Sant

Amén.

SOU DE PE - TRA, PA - RE

SER - RA, EL JOI - ELL MÉS ES - TI - MAT. DO - NAU -

- NOS FE MIS - SIO - NE - RA, ES - PE - RAN - ÇAI CA - RI - TAT. DO - NAU -

- NOS FE MIS - SIO - NE - RA, ES - PE - RAN - ÇAI CA - RI - TAT. FI

PA - RE SER - RA, GER - MA NOS - TRE, QUE PER SEM - PREAL CEL REG - NAU,

OM - PLIU NOS - TRA PA - GE - SI - A DE GER - MAN - DAT I DE PAU. GI - NE -

- BRÓ DE NOS - TRA TER - RA, QUE TAN LLUNY HEU AR - RE - LAT, DO - NAU -

NOTA HISTÒRICA

El dia 9 de maig de 1985 el Papa Joan Pau II declarà Venerable el mallorquí Fra Juníper Serra, és a dir que havia viscut les virtuts cristianes en grau heroic, fent de l'Evangeli l'absolut de la seva existència. Una vida tan intensa i dinàmica com la seva necessità un llarg procés de recollida de dades en tots els aspectes històrics del seu itinerari, culminat finalment amb aquesta declaració.

El P. Serra va néixer a Petra (Mallorca) el 24 de novembre de 1713, essent batejat el mateix dia a la Parròquia de Sant Pere amb el nom de Miquel Josep. La seva infantesa estigué marcada principalment per la pietat dels seus pares, Antoni Serra i Margalida Ferrer, i també per l'assistència a l'escola del convent franciscà de Sant Bernadí, ben aprop de ca seva. Als setze anys ingressà a l'Orde de Freres Menors Franciscans, canviant el seu nom pel de Fra Juníper. Va fer els estudis filosòfics i teològics en el Convent de Sant Francesc de Ciutat. Una vegada ordenat sacerdot, es dedicà a la predicació i a l'ensenyament, i ocupà la càtedra de teologia escotista a la Universitat Lulhiana de Mallorca.

Déu el cridava a un servei missioner i, quan els superiors de l'Orde exposaren la urgència de personal per a la gran tasca evangelitzadora, ell es va oferir per anar a Mèxic. El mes d'abril de 1749 s'embarcà cap a Amèrica, juntament amb el qui seria el seu amic, col·laborador i biògraf el P. Francesc Palou, i arribaren a Veracruz (Mèxic) el desembre del mateix any. Per espai de més de vuit anys va missionar la regió de Sierra Gorda, on és considerat com el seu evangelitzador. Després va passar a la Baixa i Alta Califòrnia i hi romangué fins a la seva mort, esdevinguda el 28 d'agost de 1784. Les seves despulles reposen a la Missió de San Carlos Borromeo de Carmelo.

El seu lema va ser: «Passar avant i mai retrocedir». En cap moment es va descoratjar, malgrat patís grans contrarietats i incomprendiments per defensar els indis, i va ser —com ha recordat el Papa Joan Pau II— el primer a presentar a les autoritats colonials espanyoles un «projecte dels drets dels indis». Fundà les missions de San Diego, San Carlos de Carmelo, San Antonio de Padua, San Gabriel, San Luis Obispo, San Francisco, San Juan Capistrano, San Buenaventura i Santa Clara, que actualment són ciutats californianes. La seva estàtua es troba en el Capitoli de Washington, com un dels pares fundadors dels Estats Units de Nordamèrica.

Fou en tot un home de Déu, i la seva pregària constant el va omplir del coratge de l'Esperit per a servir l'anunci de l'Evangeli, però també aconseguint la promoció humana més completa dels seus germans els indis. Per això el Bisbe de Mallorca, D. Teodor Ūbeda, l'ha anomenat «Servent de Déu i dels indis». Millor títol no el podem trobar per aquell que l'Església considera l'Apòstol de Califòrnia.